

Foto: JOHAN RÖDIN

I den här brunnen satt den 64-årige mannen fastklämd i över ett dygn. Han var fortfarande vid medvetande när grannen Sten-Olof Ragnar (bilden) lyckades få loss honom och kalla på ambulans. Mirakulöst nog överlevde 64-åringen skräckdygnet utan några livshotande skador.

Granne räddningen för Strålsnäsbo

7/6 1991

Satt fast i 26 timmar

STRÅLSNÄS
I 26 timmar satt en 64-årig man fastklämd upp och ned i en brunn – helt oförmögen att ta sig loss på egen hand.

När skräckdygnet var över hade kroppstemperaturen sjunkit till 29 grader! Men god fysik, en orolig hustru och en hjältemodig granne räddade hans liv.

I måndags förmiddag cyklade den pensionerade 64-åringen de fem milen från hemmet i Motala till sommarstugan i Hultekil mellan Mjölby och Boxholm.

Vid tvåtiden på eftermiddagen skulle han ansluta pumpen till källan i utebrunnen. För att komma åt vattenröret tvingades han böja sig 70–80 centimeter ned i brunnen.

Föll ned

Då tappade han balansen

och blev hjälplöst hängande, fastklämd med huvudet nedåt. Bara benen stack upp över brunnskanten. Hans bastanta kropp och anslutningsröret hindrade honom från att falla ned i vattnet på brunnens botten.

Det var inledningen på 26 timmars oviss väntan och kamp mot kyla och blöta. Natten till tisdagen sjönk temperaturen till 5–6 grader och under dygnet föll 25 millimeter regn. 64-åringen var vid medvetande större delen av tiden under de 26 skräckfyllda timmarna.

Hustrun orolig

Sommarstugan är ensligt belägen. Chansen att någon skulle passera den och hitta mannen var i det närmaste minimal – och det visste han.

Att mannen cyklade till stugan – som saknar telefon – är inget ovanligt. Inte heller att han övernattar där.

Därför var det ingen som anade oråd när han inte hörde av sig vare sig på måndagen eller på tisdagsförmiddagen.

Men det dåliga vädret och en obehagliga känsla i maggropen gjorde ändå att mannens hustru i Motala blev orolig. Hon ringde hem till Sten-Olof (Olle) Ragnar, som bor två kilometer från stugan, och bad honom se efter att hennes make mätte bra.

Benen stack upp

Olle Ragnar gav sig i väg direkt.

– Jag anade oråd när jag såg att ytterdörren stod på vid gavel. Jag hörde ett svagt ljud från brunnen och såg benen sticka upp. Han var vid medvetande när jag kom fram. Jag ville inte springa därifrån efter hjälp – det skulle ha känts som om jag svikit honom, berättar Olle Ragnar.

I stället grabbade han tag i

64-åringens hängselbyxor och försökte få loss den närmare 100 kilo tunge grannen.

– Jag hann inte tänka. Någonstans ifrån fick jag extra-krafter och lyckades få upp honom, fortsätter Ragnar.

Astmaanfall

Astmatikern Olle Ragnar fick ett anfall efter kraftanstängningen och tvingades vila och ta medicin innan han hastade i väg efter ytterligare hjälp.

– Han var vid medvetande när jag fick upp honom. Han bad om vatten. Jag trodde honom knappast när han sa att han suttit fast i ett dygn. Det är otroligt att han lever, menar Olle Ragnar, som absolut inte vill betrakta sin egen insats som hjältemodig:

Inte livshotande

– Jag gjorde bara det som vem som helst skulle ha gjort i den situationen.

64-åringen är säkert av en annan åsikt. Han var svårt medtagen och nedkyld när ambulanspersonal förde honom till Motala lasarett. Kroppstemperaturen var då nere i 29 grader.

Han ådrog sig en del andra allvarliga skador och ligger kvar på intensivvårdsavdelningen. Det anses dock inte vara någon risk för hans liv. Enligt läkarna är det ännu för tidigt att säga om den ofrivilliga vistelsen i brunnen kommer att ge honom bestående men.

Men en sak är klar. Med tanke på omständigheterna har han klarat sig mirakulöst bra. Åtskilliga Vätternrundor på cykel har gett mannen god fysik. Nästa helg går årets Vätternrunda – utan 64-åringen på startlinjen. Men han har redan vunnit sitt livs kamp – den mot kylan och regnet i brunnen.

JOHAN RÖDIN